

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

34. ČÍSLO / XXVI. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

26. SRPNA 2018

Z obsahu:

O přikázáních - Modloslužba

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 8. srpna 2018
- strana 2 -

Svatý Juniper Serra
Libor Rösner
- strana 4 -

Olomoucký arcibiskup
Mons. Jan Graubner
oslaví 70 let života
- strana 5 -

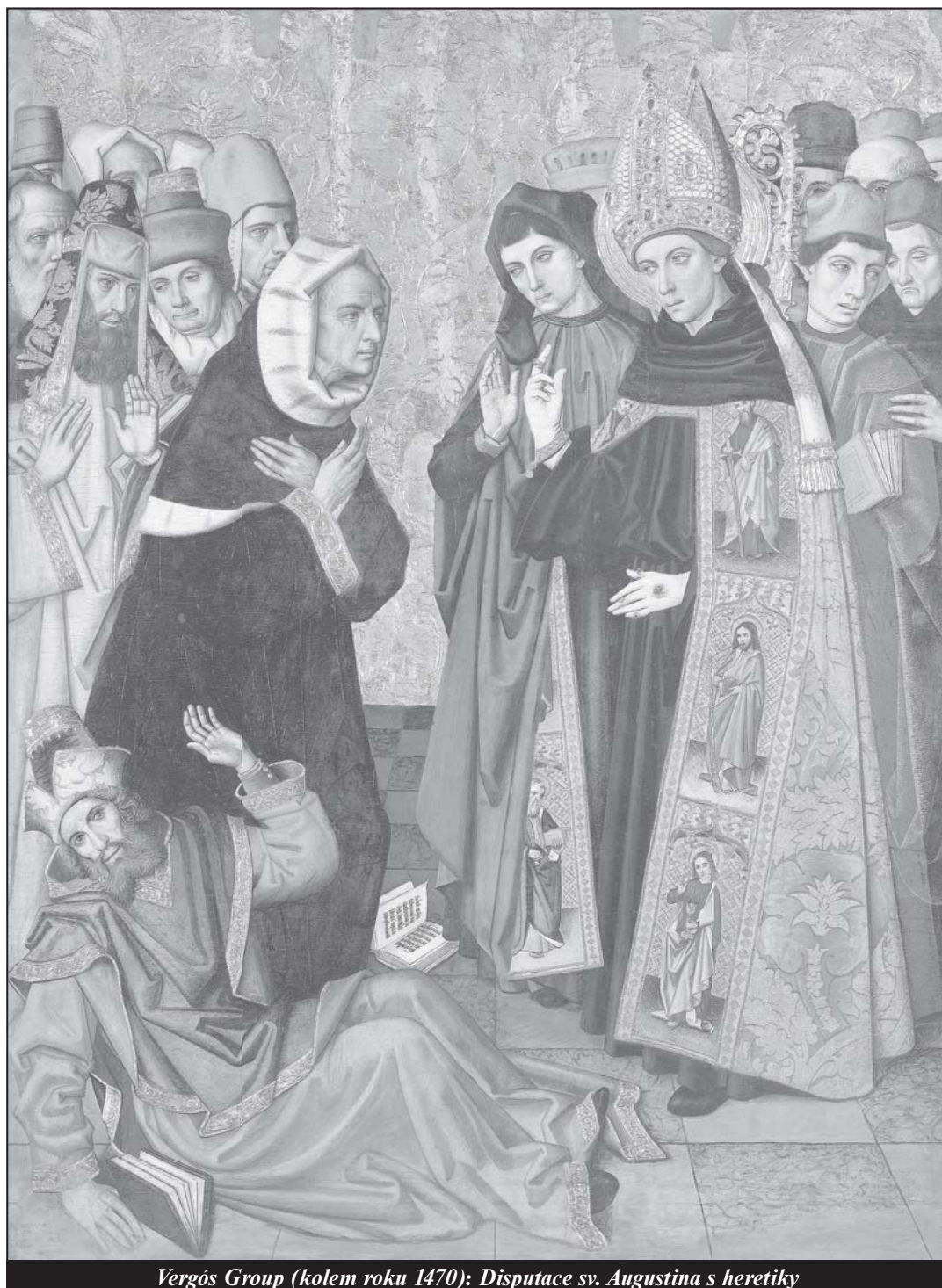
Tulák jde ke zpovědi
Mons. Andreas Laun,
světící biskup salcburský
- strana 6 -

Blahorečení
Anny Kolesárové
- strana 7 -

Jako svůj obraz
jej stvořil
Marie Vérenne
- strana 8 -

Mariánský sloup
na Staroměstském
náměstí v Praze
(7 - dokončení)
Ing. Josef Pejřimovský
- strana 10 -

Vizionář:
Tajemství zjevení
v Tre Fontane (20)
- strana 13 -

Vergós Group (kolem roku 1470): Disputace sv. Augustina s heretiky

O přikázáních – Modloslužba (Ex 32,7-8)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 8. srpna 2018, Řím, aula Pavla VI.

Draží bratři a sestry, dobrý den! Budeme dnes pokračovat v rozjímání o Desateru a hlouběji se zamyslíme nad modloslužbou, o níž jsme mluvili minulý týden, na což nyní navážeme, protože je velmi důležité toto téma poznat. Podnětem nám bude modla povýtce, totiž zlatý býček, o kterém mluví kniha Exodus (32,1-8), jejíž úryvek jsme slyšeli. Tato epizoda má přesný kontext: poušť, kde lid očekává Mojžíše, jenž vystoupil na horu, aby přijal poučení od Hospodina.

Co je to poušť? Je to místo, kde kraluje vratkost a nejistota. Na poušti není

nic, chybí voda, jídlo i přístřeší. Poušť je obraz lidského života, jehož situace je nejistá a který postrádá nedotknutelné záruky. Tato nejistota budí v člověku primární úzkosti, které Ježíš zmiňuje v evangeliu: „Co budeme jíst? Co budeme pít? Do čeho se oblečeme?“ (Mt 6,31) To jsou primární starosti a vyvolává je poušť.

A na této poušti se vznítí modloslužba. Proč? Mojžíš, který vystoupil na horu, se dlouho nevracel (Ex 32,1). Zůstal tam čtyřicet dnů a lidé se rozmrzeli. Postrádali oporu, kterou představoval Mojžíš, lídr, hlava a bezpečný vůdce, což se

stalo neudržitelným. Lid proto požádal o viditelného vůdce, aby se mohl identifikovat a orientovat. Lid upadl do léčky. Áronovi řekli: „Udělej nám vůdce, který by šel před námi.“ (v. 1) Udělej nám lídra, udělej nám vůdce. Lidská přirozenost, aby se zbavila nepevné pouště, hledá religiozitu vlastní výroby. Když se Bůh neukazuje, uděláme si vůdce na míru: „Uctívání modly nepřináší riziko, že budeme povoláni k něčemu, co nás vytrhne z našich jistot, protože modly »mají ústa, ale

Pokračování na str. 6

Texty tohoto čísla Světla ve mně bezděky vzbudily myšlenku na světce, o kterém zde není řeč, ale jehož liturgickou památku slavíme v tomto týdnu (28. srpna) – je jím sv. Augustin. Nemusím snad připomínat historii jeho obrácení, ale právě to je nosné téma následujících stran. S obrácením však souvisí i nezbytný pohled do vlastního nitra, kde se v jeho hlubinách ukrývá obraz Boží v nás. A právě pravdivá analýza stavu naší duše nám odhalí, zda skutečně sloužíme Hospodinu jako Jozue a jeho rodina, anebo zda snad o nás tak trochu neplatí Jozuova výtka: „Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu...“ Můžeme zde navázat na úvahy z minulého čísla o modlách, které směřují náš duchovní život pryč od Boha. Už jsme své modly odstranili ze svého života? Ne? Neotálejme. Nevíme dne ani hodiny... Jistě by sv. Augustin či sv. Juniper Serra (str. 4) na nás apelovali, že každý další den strávený v hříchu komplikuje naši cestu ke spáse. Anebo by nám Ježíš mohl položit nepřijemnou otázku z dnešního evangelia: „I vy chcete odejít?“

Jak krásně čistá musela být duše Anny Kolesárové, jejíž blahorečení se uskutečnilo 1. září! (str. 7) Svědectví této 16leté slovenské dívky, která neváhala pro zachování své čistoty položit život, je pro každého z nás povzbuzením, že i v nejtěžších chvílích života lze zůstat věrný

Editorial

Ježíši Kriste a zachovat ve svém těle čistotu obrazu Božího. Jsou to srdce světců a světic, v nichž se nachází neporušená krása Božího obrazu, spočívající v hlavní ctnosti – v pokoře. Není to zrovna nic, co by současný svět opěvoval, ba spíše si lidstvo pokory nevšímá a ve svém bláznivém běhu o závod za vnějšími vjemy po ní šlape nohama. (str. 8-9) O to více je potřeba, aby se o pravou pokoru snažili především křesťané.

V tom spočívá smysl naší životní cesty zde na zemi: uchovat co nejvěrněji krásu Božího obrazu v člověku. Každý hřích tento obraz poskvřňuje. A každá modla v našem srdci si svým způsobem tropí výsměch ze Stvořitele, jenž do nás vložil svůj obraz. Příliš tvrdá slova? Nelze přece zlehčovat nepopsatelné utrpení Božího Syna, které podstoupil za naši spásu, za obnovu Božího řádu a obrazu v člověku. A to vše ve sjednocení se svojí Matkou, Pannou Marií – s tou, která se podobá Bohu nekonečně více než kterýkoliv jiný člověk.

Salcburský světicí biskup Mons. Andreas Laun podává krásné svědectví o důležitosti a moci upřímné svaté zpovědi. (str. 6-7) A když zdůrazňuje, že kněžství spočívá na Eucharistii a na svátosti smíře-

ní, je to výzva k zamyšlení i pro nás, kdo z těchto svátostí žijeme. Neboť chceme-li udržovat krásu Božího obrazu v sobě, je nutné jej stále očisťovat – ve svaté zpovědi, a také žít jeho originální sytost skrze Eucharistii. Můžeme tedy říci, že i náš duchovní život má mít své základy zvláště v Eucharistii a ve svátosti smíření.

Při vzpomínce na dokonalost Božího obrazu v Panně Marii nás jistě napadne, že obnovení mariánské úcty a připomínání si její tolikrát pomoci lidem – a přijetí tohoto faktu – je tou nejlepší cestou, jak dosáhnout obnovení a naplňování Božího obrazu v nás. A když tento obraz z nás bude zářit i do světa, pak můžeme spíše očekávat, že i jeho odpůrci či neznalí jeho originálu budou jím oslněni a třeba najdou cestu k obrácení. Konkrétně si to můžeme přát v otázce obnovy Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. (str. 10-12) Tam, kde je Panna Maria, je i Ježíš, a kde je Ježíš, tam je i naděje na věčnou spásu.

Vraťme se v myšlenkách ke sv. Augustinovi, ale i ke sv. Juniperovi, a prosíme je o pomoc a přimluvu, abychom byli schopni pravdivě nahlédnout stav Božího obrazu ve své duši a aby nám oba světci pomáhali v práci na jeho obnově. A před očima mějme ve vděčnosti dokonalý vzor – Pannu Marii, naši Pomocnici a Přimlůvkyni.

Daniel Dehner

Vrať se ještě jednou do městečka u Genezaretského jezera na závěr Ježíšovy velké eucharistické řeči. Staneš se, bohužel, svědkem smutné scény. Pánova řeč místo nadšení a vděčnosti vyvolala rozkol. I to mohou někdy způsobit slova, která jsou duch a život. Vyprošuj si od Ducha Svatého milost osvětlení, abys dobře rozpoznával, kde je tvoje místo.

Až dosud se zdálo, že všichni Ježíšovi učedníci jdou za Pánem s radostí a nadšením. Ale jednou muselo dojít i k takové situaci, která vystaví věrnost zkoušce. Vznikl vážný rozkol. Kamenem úrazu je Pánova řeč, kterou někteří označují za tvrdou. Ti, kteří začali reptat, nejsou přitom zdaleka v menšině. *Je jich mnoho.* Všimni si dobře, jakým způsobem Pán respektuje jejich názor a postoj. Nikoliv tak, že by pozměnil svá slova, že by božskou pravdu přizpůsobil názoru většiny, aby se pro ni stala přijatelnou. Ježíš respektuje nespokojenou většinu tak, že jí nebrání, aby odpadla a odešla. Skutečnost, že Ježíš takto respektuje jejich svobodu, ani v nejmenším neznamena, že by jim dával za pravdu. Tak jak svobodně odcházejí, tak se mohou i svobodně vrátit, ale nikoliv proto, že by si vymohli změnu Ježíšova učení, nýbrž tak, že sami změni svoje smýšlení a přestanou se pohoršovat nad jeho slovem.

Když se ti zdá, že to, co máš přijmout od Pána a od jeho církve, je pro tebe tvrdé a nesnesitelné, uvědom si, že neznáš dobře nejen Pána, ale ani sám sebe. Nic z toho, co pro tebe ustanovil, není a nemůže být ani nevhodné ani nepřiměřené. Není to Bůh, o kom by ses mohl domnívat, že něco přehání a nadsazuje, ale ty sám jsi dopustil, že tvá duše a tvé srdce jsou deformované, jsou jako pomačkaná schránka, která už není schopná nic přijmout. Ztratil jsi kapacitu, jakou poskytuje víra. Nepotřebuješ změnit Boha, ale obnovit původní podobu svého srdce, a tím i jeho schopnost a otevřenost.

Co znamená každé lidské reptání proti Bohu? Že se ti nelíbí sloužit Hospodinu. Ať si to uvědomuješ nebo ne, opouštíš Hospodina, jediného pravého Boha, a ob-

racíš se tím *ve jménu cizího, lidského učení k cizím bohům.* Je však možné podrobovat kritice Toho, který zařídil všechny věci podle nejvyšší, nekonečné moudrosti? Ačkoliv to, co stvořil, je omezené, moudrost, která to všechno uspořádala tak, že *je to velmi dobré*⁽¹⁾, je neomezená a nejvyšší vznešená a nebudeš ji schopen pojmut ani za celou věčnost.

Bůh se navíc při svém konání neřídí pouze svrchovanou moudrostí, ale také nekonečnou dobrotou a láskou. Všechno, co učinil a ustanovil, je určeno k tvému nejvyššímu a jedinému dobru. *Nikdo přece nemá v nenávisti vlastní tělo, ale naopak, dává mu jist a přejí mu. Tak Kristus jedná s církví, protože jsme údý jeho těla.*

Není to více než politováníhodná troufalost, odmítat svrchovanost jeho moudrosti a jeho lásky, protože se bláhově domníváš, že sám znáš něco lepšího, něco většího, něco moudřejšího a lásky hodnějšího? Odkud se bere přesvědčení, že by člověk mohl znát a vědět něco lépe než jeho Stvořitel? Kdo jiný nás tak může pobláznit a zaslepit než nás i jeho Nepřítel? Ať už tě tvé zmatené srdce táhne ke kterémukoliv falešnému bohu, ve skutečnosti se tím budeš klanět Božimu Odpůrci, ačkoliv je to *vrah a lhář od počátku*⁽²⁾.

Ale Pán využívá této příležitosti, aby upozornil na ještě horší odpadlictví, než jaké představuje *odchod mnoha jeho učedníků.* Je to vnitřní odpadlictví těch, kteří sice neodcházejí, ale *nevěří.* I ty Pán snáší a respektuje jejich svobodu, ačkoliv od počátku ví, že ho *zradí.* Nejsou-li Ježíšova slova a slova jeho církve, *kteřou si tak zamiloval, že sám sebe za ni vydal, aby ji posvětil,* přijímána bezvýhradně s opravdovou vírou, pak mohou taková slova jen prohlubovat pocit *urazenosti,* stávají se podnětem k reptání, které může končit i zradou. Potenciální zrádci si domýšlivě myslí, že znají lepší způsob, jak spasit svět, než s jakým přišel Boží Syn a jeho vyvolená Nevěsta. Sice se v ní zdržují a sdružují, ale jejich zrada je stejně hanebná a podlá, jako bylo úlisné chování prvního mezi zrádci, když přistoupil k Pánu se slovy: *Bud' zdráv, Mistře! A políbil ho.*⁽³⁾ Podobně jako jemu i všem dal-

Liturgická čtení

1. čtení - Joz 24,1-2a.15-17.18b

Jozue shromáždil všechny kmeny Izraele do Sichemu a svolal přední muže Izraele, jeho náčelníky, soudce a písaře. Když předstoupili před Boha, řekl Jozue všemu lidu: „Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda bohům, kterým sloužili vaši předkové za řekou Eufratem, či bohům Amoritů, v jejichž zemi přebýváte. Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu!“ Lid odpověděl: „Daleko ať je od nás myšlenka, že bychom opustili Hospodina a sloužili cizím bohům. Vždyť Hospodin je náš Bůh. On vyvedl nás a naše otce z egyptské země, z domu otroctví, a udělal před našima očima tyto veliké divy a chránil nás po celé cestě, kterou jsme šli, a mezi všemi národy, jejichž středem jsme procházeli. I my chceme sloužit Hospodinu, neboť je náš Bůh!“

2. čtení - Ef 5,21-32

Podřízujte se jeden druhému z úcty ke Kristu. Ženy ať jsou podřízeny svým mužům, jako kdyby to byl sám Pán. Muž je totiž hlavou ženy, podobně jako je Kristus hlavou církve, sám spasitel svého tajemného těla. Jako je církev podřízena Kristu, tak i ženy mají být svým mužům podřízeny ve všem. Muži, každý z vás ať miluje svou ženu, jako Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil a očistil koupeli ve vodě a slovem. Tím si chtěl církev připravit slavnou, bez poskvrny, vrásky nebo něčeho takového, aby byla svatá a bez vady. Tak také muž má mít svou ženu rád jako vlastní tělo. Kdo má svou ženu rád, projevuje

Dokončení na str. 13

šim zrádcům by bylo lépe, kdyby se nebyli narodili⁽⁴⁾.

Zloba uštvé bezbožníka k smrti, kdo nenávidí spravedlivého, budou potrestáni.⁽⁵⁾

Ať se v tvém srdci zvedne jakákoliv bouře, odpověz na ni jasnými Petrovými slovy: „*Pane, ke komu půjdu? Ty máš slova věčného života!*“

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Gn 1,31; ⁽²⁾ srov. Jan 8,44; ⁽³⁾ Mt 26,49;

⁽⁴⁾ srov. Mt 26,24; ⁽⁵⁾ srov. Ž 34,22

Svatý Juniper Serra

Malý velký muž. Tak by se dal ve stručnosti charakterizovat sv. Juniper Serra, měřící všehovšudy 157 cm, jenž i s touto výškou přerostl většinu lidí své doby a dnes na nás na všechny shlíží z nebe. Stal se totiž velkým svou svatostí.

Narodil se 24. listopadu 1713 jako Miquel Josep Serra i Ferrer v osadě Petra na Mallorce. Na jeho budoucnost mělo vliv setkávání s františkány působícími při kostele sv. Bernarda. V roce 1730 Miquelova touha stát se jedním z nich vyvrcholila vstupem do řádu a následnou změnou jména definitivně zemřel životu „tam venku“, přijal jméno Juniper (česky jalovec) – na památku jednoho z nejbližších druhů sv. Františka z Assisi.

Františkáni v něm získali nejen zbožného řeholníka, ale i jeden z nejskvělejších intelektů té epochy. Ještě před kněžským svěcením vyučoval bratr Juniper na fakultě filosofii. Zde po přijetí tonzury v roce 1737 obhájil doktorát a přidal k němu i doktorát z teologie. Přednášel pak teologii na univerzitě Palma de Mallorca. Jeho přednášky nebyly žádnými duchamornými řečnickými maratony, krom daru hravého pronikání do tajů filosofie i teologie byl P. Juniper nadán též darem slova. Na jeho kázání přijížděli lidé zdaleka a k jeho zpovědnici se stály dlouhé fronty. Byl zván do kostelů na celém ostrově, aby z jejich kazatelen pronášel podnětná kázání.

Od druhé poloviny 40. let 18. století jej to začalo táhnout na misie – snad i pod vlivem patrona univerzity, bl. Rajmunda Llulla, misionáře ukamenovaného roku 1316 mohamedánskými Araby. Bratr „Jalovec“ pranic nedbal na to, že je uznávaným univerzitním profesorem a obdivovaným kazatelem, jako pokorný syn sv. Františka to považoval za prázdnou slámu. O to méně pak musel bojovat s nutností toho všeho se vzdát a jít tam, kde ho chce mít Pán. Tato jeho touha, hnaná dopředu vědomím, že jde skutečně o Boží vůli, vyvrcholila v roce 1749, kdy si na svých představených vyprosil vyslání na misie za Atlantik.

K americkému kontinentu (k molu portorického přístavu San Juan) přiřazila jeho loď, na níž se plavil se svým přítelem P. Franciskem Palóuem, 18. října 1749.

Po několikatydenní aklimatizaci vyrazili do Veracruz a odtud pak do Mexico City. Otce Junipera při té anabázi kousl do nohy jedovatý had. Sice přežil, ale místo kousnutí i nadále žilo vlastním životem, a nebohý františkán si tak následky hadího kousnutí nesl až do smrti – noha, na kterou při chůzi napadal, ho bez přestání bolela, už jen když seděl, co teprve když chodil. Neodradilo ho to však od hlásání slova Božího, ač se po horké mexické

Sv. Juniper Serra

půdě pohyboval zásadně pěšky, pouze výjimečně na mezku či na koni. A právě toto statečné snášení bolesti mu mezi indiány získávalo úctu a pomáhalo mu přesvědčovat je o pravosti křesťanské víry.

Zhruba půl roku trvaly poslední přípravy misionářů na jejich příští působení mezi indiány. Otec Juniper během té doby bravurně zvládl jeden z domorodých dialektů, takže mohl vyučovat indiány katechismu, který dokonce přeložil do místního dialektu, a rozprávět s nimi o všem možném i mimo kostelní lavice a školní škamny.

Z Mexico City pak byl na základě vlastní žádosti vyslán do Sierra Gorda. Původně byl jmenován komisařem inkvizice pro celou kolonii Nové Španělsko, avšak dal přednost této misii na severu Mexika. Necelých devět let vedl svěřené stáde, které se jeho přičiněním slibně rozrůstalo.

S evangelizací se zde snoubila snaha misionářů přimět domorodce, aby se usadili v údolí a opustili nomádský způsob života ve prospěch soběstačného hospodaření na vlastních polnostech. Šlo to ztuha, ale trpělivost přece jen přinášela růže – do roku 1853 mohli františkáni otevřít v teritoriu Sierra Gorda hned pět misijních stanic, v nichž žily stovky indiánů.

V roce 1758 odešel P. Juniper „vdechnout druhý dech“ Apači zplundrované misijní stanici San Saba v Texasu, který byl podobně jako Mexiko součástí kolonie Nové Španělsko. Otec „Jalovec“ přicházel do jámy lvové, Apači vyvražďili vojenskou posádku a s ní i dva misionáře, ovšem nezalekl se, provázen vědomím, že Hospodin nad ním bdí. Po dalších třech letech (roku 1761) se vrátil zpět do mexické metropole, ježto představení v něm nespatořovali toliko misionáře, ale především prvotřídního učenice, který své hřivny může nejlépe zúročit za katedrou. Otec Juniper se stal novicmistrem a v kostelích Mexico City stejně jako kdysi na Mallorce pronášel hojně navštěvované homilie pro ty, kdo pak čekali drahý čas před jeho zpovědnicí, aby právě od něj uslyšeli ono oblažující „Ego te absolvo“ (Udělují ti rozhrěšení). V řadě farností v Mexiku rovněž vedl lidové misie. Nesplněný sen přivádět divoké Apače do lůna církve si kompenzoval větším důrazem na askezi a kající praktiky, aby alespoň přinášel zadostiučinění za často nekalé počínání svých rodáků mezi milovanými indiány, když už mezi nimi nemohl pobývat osobně.

V roce 1767 byli z Kalifornie vypuzeni jezuité. Území však nezůstalo ležet ladem, v mžiku zde začali působit mexičtí františkáni v čele s P. Juniperem Serrou, jenž byl jmenován představeným misionářů poslaných do této oblasti. Mexický provinciál s povolením dlouho otálel, zmáhat nekonečné prostory Kalifornie hrozilo být tvrdým oříškem pro zdravého mladého bratra, natož tak pro zchromlého, téměř šedesátiletého P. Junipera. Nakonec ale provinciál nemohl odolat žádosti P. Junipera o „tři chleby“ v podobě povolení vrátit se k misionářské činnosti.

Otevřel tak stavidla kolosální vlně christianizace Kalifornie, která by bez Juniperova přičinění těžko mohla zalít tak obrovské území, „pohltnit“ lidi na něm žijící. Celkem dal P. Juniper v Kali-

Olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner oslaví 70 let života

Mons. Jan Bosco Graubner se narodil 29. srpna 1948 v Brně. Dětství prožil ve Strážnici. Po maturitě na strážnickém gymnáziu v roce 1967 se hlásil do kněžského semináře a ke studiu teologie. Nebyl však přijat, protože neměl „dělnický původ“. Pracoval tedy jako dělník v Závodech přesného strojírenství (ZPS) v tehdejší Gottwaldově. V následujícím roce už byl na teologickou fakultu a do kněžského semináře v Olomouci přijat.

Na kněze byl vysvěcen 23. června 1973 v Olomouci a poté nastoupil jako kaplan v nynějším Zlíně. Od října 1973 do září 1975 vykonával základní vojenskou službu. Po ní pokračoval v kaplanské službě ve Zlíně a od roku 1977 do roku 1982 ve Valašských Kloboukách. V roce 1982 byl jmenován administrátorem farnosti Vizovice, ve které setrval až do svého biskupského svěcení. Během této doby krátce spravoval mariánské poutní místo Provodov a farnost Horní Lhota u Luhačovic.

Papež Jan Pavel II. ho 17. března 1990 jmenoval pomocným biskupem olomouckým. Biskupské svěcení přijal spolu s Mons. Josefem Hrdličkou 7. dubna 1990 a stal se generálním vikářem olomoucké arcidiecéze.

Po smrti olomouckého arcibiskupa Mons. Františka Vaňáka v září 1991 zvolil sbor konzultorů administrátorem olomoucké arcidiecéze právě Mons. Jana Graubnera. Olomouckým arcibiskupem a metropolitou moravským ho jmenoval Svatý otec 28. září 1992. Slavnostní inaugurace se konala v olomoucké katedrále 7. listopadu 1992.

Arcibiskup Mons. Jan Graubner je v pořadí 69. biskupem a 14. arcibiskupem na Metodějově stolci v Olomouci a jeho biskupským heslem jsou slova Panny Marie v Káni Galilejské: „Quod dixerit vobis, facite.“ – „Co vám řekne, učinite.“ (Jan 2,5)

V rámci České biskupské konference je předsedou komise pro charitu a delegátem pro misie. V letech 2000–2010 byl předsedou ČBK, od roku 2010 zastává funkci místopředsedy.

Mons. Jan Graubner se zasloužil o obnovení tradice velehradských poutí u příležitosti svátku křesťanských věrozvěstů, svatých Cyrila a Metoděje. V souvislosti

se státním svátkem ČR pak dal vzniknout projektu *Dny lidí dobré vůle* prezentujícímu charitativní, vzdělávací, ekologická, sportovní a umělecká díla, jež vycházejí z hodnot, které k nám přinesli tito apoštolové slovanských národů. Jednou z jeho osobních iniciativ s celospolečenským dosahem je také *Tříkrálová sbírka*.

V roce 2003 mu ministr obrany udělil *Záslužný kříž I. stupně*. Byl mu také udělen *Řád Čestné lilie v trojlístku zlatého stupně* za vynikající zásluhy o skautské hnutí a službu skautským myšlenkám. Dne 28. října 2008 byl Mons. Jan Graubner vyznamenán prezidentem České republiky Václavem Klausem a byl mu propůjčen *Řád T. G. Masaryka* za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie, humanity, a lidských práv.

Olomouckému arcibiskupovi děkujeme za oddané a plodné působení v církvi, blahopřejeme k jeho životnímu jubileu a vyprošujeme mu Boží požehnání a ochranu Panny Marie do dalších let pozemské pouti.

Redakce Světla

fornii povstat 21 misijním stanicím, byly mezi nimi ty založené v San Diegu či San Franciscu, v Monterey to byla misie San Carlos Borromeo de Carmelo, v jeho okruhu pak misie zasvěcené sv. Gabrielu archandělovi, sv. Antonínu Padovskému, sv. Kláře z Assisi, sv. Bonaventurovi či sv. Janu Kapistránovi. Časem obdržel neúnavný misionář v hnědém hábitu právo birmovat věřící příslušníci k misijním stanicím spravovaným bratry františkány. Kvůli tomu musel například absolvovat pěšky 900 km dlouhou cestu ze San Diega do San Franciska. Podle některých pramenů birmoval během tohoto období na 5 300 původních obyvatel Ameriky. Do toho započítáme časté vizitace, zakládání nových misijních stanic, přinášení Kristova světla do dosud temných zákoutí dnešní Kalifornie, pohyb po nehostinné krajině, kterou spalovalo pražící slunce a ve které na každém kroku hrozilo přepadení nepřátelskými indiánskými tlupami – to vše v naprosté většině pěšky a hlavně bosky, tisíce a tisíce kilometrů pěšky s onou nikdy neuzdravenou no-

hou; a vyvstane nám před očima v plné kráse obdivuhodné úsilí malého velkého muže milujícího Boha i své bližní, jehož zastavila až smrt.

Ta se dostavila 28. srpna 1784 u Monterey, v misijní stanici San Carlos Borromeo, kde odpočíval na jednom ze svých strastiplných putování rozpálenou divočinou a kde byl též pochován. Příčinou smrti však nebylo totální vyčerpání, nýbrž další uštknutí jedovatým hadem. Do nebe jej vyprovázely nesčetné davy indiánů, kteří se na zvěst o umírání „bílého otce“ vypravili do San Carlo Borromeo, aby zde v působivém mlčení a hlubokém žalu stáli po boku bílých osadníků, vojáků, námořníků, ba i kalifornského gubernátora. Pohřební průvod s rakví pak musel rozlehlou misií obkroužit za nepřetržitého hlaholu zvonů dvakrát, aby nebožtíkovi mohli vzdát čest všichni shromáždění, kteří se nevešli do samotné misijní stanice. Zesnulý dostal do rakve dřevěný kříž, jenž si jako jediný majetek přivezl z rodné Mallorky. Ostatní jeho věci si rozdělili pozůstalí – P. Palóu, Juniperův neroz-

lučný druh, rozstříhal jeho hábit a kousky látky podělil indiány, sám si ponechal jeho breviář, a dokonce kapesník zemřelého si vyprosil jeho ošetřující lékař s tím, že při léčení nemocných bude jistojistě účinnější než sebeúčinnější lék.

Když otce Junipera prohlásil roku 1988 papež Jan Pavel II. za blahoslaveného, mohly jeho obrazy a sochy začít zdobit oltáře jemu zasvěcené. Jeho socha však již od roku 1931 zdobila sál amerického Kongresu ve Washingtonu. V tomtéž měsíci byl pak 24. září 2015 současným papežem prohlášen za svatého.

Jeho kanonizaci předcházely protesty ze strany původních obyvatel amerického kontinentu, podle nichž měl ten, jenž jejich předkům přinášel Krista a s ním i příležitost ke spáse, podíl na šíření španělského impéria a tím i na útisku domorodého obyvatelstva. Ten, jenž se indiánů naopak zastával proti všemu možnému bezpráví ze strany bílých dobyvatelů a usiloval o jejich pozvednutí jak po stránce materiální, tak po stránce duchovní, ten, jehož sami indiáni ve své době nazývali otcem...

Tulák jde ke zpovědi

Po mši svaté v klášteře jsem dostal od jedné příbuzné řeholnice tento opravdu neobyčejný dopis. Píše:

„Milý Andreasi, nevím, jestli jsem Ti vyprávěla, co se stalo při tvé mši? Bylo to při mši, kterou jsi sloužil. Do kostela přišel nějaký tulák, který potom něco hlasitě vykřikoval. »Ještě slovo, a vyjdu za ním,« pomyslela jsem si. A potom jsem ucítila, že přišel do kostela s hořící cigaretou. Šla jsem ihned k němu, vzala jsem ho pod paži a galantně jsem ho vyvedla ven – dal se ochotně vyvest.

Venku jsem mu podala ruku a představila se. Hned potom mi řekl své jméno a začal mluvit na téma v současnosti v Rakousku oblíbené: na takzvané »hříchy církve«. Hned přešel na zneužívání dětí. Nepouštěla jsem se do žádné diskuse, řekla jsem jenom: »Ano, to jsou strašné hříchy jednotlivců. A ty? Máš také hříchy?« – »Jááá?« zazněla protažená odpověď. »Ó já,« pomyslela jsem si, »teď mám před

sebou samolibého, se sebou spokojeného člověka...« Velice jsem se zmýlila. Odpověděl mi totiž: »Ano, mnoho, mnoho!« Ulehčeně jsem si oddechla! Pak jsem odpovíděla: »Já také. Ale chci znovu začít. Po mši svaté se kněze zeptám, jestli se mohu vyzpovídat. Chtěl bys také?« Zase odpověděl: »Jááá?« A krátce nato: »Ano, smím?« Můj Bože, na to jsem vůbec nepomyslela!!! Tak jsem s ním probrala několik otázek, abych zjistila, jestli neexistuje nějaká překážka. Žádnou jsem nenašla a řekla jsem: »Ano, smíš!« S podivuhodnými lidmi na ulici přejdeme vždycky hned k tykání. Odpovědi na tato slova byly rozzařené dětské oči v obličejí tohoto těžce zkoušeného člověka. »Tedy dobrá, teď se posadíme dozadu do kostela a připravíme se na zpověď!«

Rozhodným krokem se mnou vstoupil, ale neposadil se, nýbrž poklekl. Po minutě se začal hlasitě modlit: »Ó, Ježíši, moje hříchy...« – »Pst!« Napomenula jsem ho. »Teď mluví Bůh a potom promluvíš

ty! Tato mše ještě neskončila.« Zase poslechl jako dítě. Zatímco se tedy v tichosti připravoval a nakonec zaspal, pomyslela jsem si: »Ach, můj Bože, co když se přece nemůže zpovídat? Stále je to tulák, který nikdy nevystřízlivěl!«

Vložila jsem všechno do Boží ruky a šla jsem po mši svaté s tlukoucím srdcem do sakristie za Tebou s otázkou, jestli bych se mohla vyzpovídat. »Ano, rád,« odpověděl jsi. »Viděl jsi také toho tuláka?« – »Ano.« – »Mohl by se také vyzpovídat?« – »Zeptala ses ho na to?« Rozpačité jsem přikývla. »Ty jsi ale jedna... Ano, rád!« Padla bych Ti okolo krku!!!

Když jsem vyšla ze zpovědnice, vyzvala jsem tuláka ke zpovědi. Nevěnoval mi ani pohled, ale vyšel rozhodným, cílevědomým krokem ke zpovědnici a zmizel v ní.

Na tento obraz nikdy nezapomenu. Když si stěžuji na svoji vlažnost, na své touhy proti Boží vůli, pak si vzpomenu ráda na tento obraz, jak se jeden hříšník

O přikázáních – Modloslužba – dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

nemluví« (Ž 115,5). Chápeme tedy, že modla je záminkou k tomu, abychom do středu reality postavili sebe sama tím, že se klaníme dílu vlastních rukou.“ (*Lumen fidei*, 13)

Áron této žádosti lidu nedovede vzdorovat a zhotoví zlatého býčka. Na Blízském východě měl ve starověku býček dvojitý význam. Jednak znázorňoval plodnost a hojnost, a jednak energii a sílu, ale především je ze zlata, protože je symbolem bohatství a úspěchu, moci a peněz. Velkými modlami jsou úspěch, moc a peníze! Jsou to ustavičná pokušení. Zlatý býček je tedy symbolem všech tužeb, které vytvářejí iluzi svobody, avšak zotročují, protože modla vždycky zotročuje. Má podmanivost a ty podléháš. Podmanivost hada pozorujícího ptáčka, který strne a je uloven. Áron nedovedl vzdorovat.

Všechno se ale rodí z neschopnosti důvěřovat především Bohu, do Něho vkládat jistotu a nechat na Bohu, aby dal touhám našeho srdce pravou hloubku. To

umožní snášet i slabost, nejistotu a vratkost. Vztah k Bohu nás činí silnými ve slabosti, v nejistotě i vratkosti. Bez Božího primátu se snadno upadá do modloslužby a spokojenosti s ubohými ujištěními. O tomto pokušení čteme v Bibli neustále. A všimněte si, že vysvobodit lid z Egypta za pomoci znamení moci a lásky nedalo Bohu takovou práci. Obrovskou námahu však vynaložil Bůh na odstranění „Egypta“ ze srdce lidu, tedy na odstranění modloslužby z lidských srdcí. A Bůh stále pracuje na jejím odstranění z našich srdcí. Obrovskou práci má Bůh s odstraněním „onoho Egypta“, který si nosíme v sobě a kterým je podmanivost modloslužby.

Když se přijme Bůh Ježíše Krista, který, ačkoli bohatý, stal se pro nás chudým (srov. 2 Kor 8,9), zjistí se, že uznání vlastní slabosti není neštěstím lidského života, nýbrž podmínkou otevření se Tomu, který je opravdu mocný. Dvěřmi slabosti tedy vstupuje Boží spása (srov.

2 Kor 12,10), moci vlastní nedostatečnosti se člověk otevírá Božímu otcovství. Svoboda člověka se rodí z uznání, že pravý Bůh je jediný Pán. To umožňuje přijmout vlastní křehkost a odmítat modly vlastního srdce.

My křesťané máme pohled upřený k ukřižovanému Kristu (srov. Jan 19,37), který je slabý, pohrdaný a zbavený všeho. V Něm se však zjevuje tvář pravého Boha, sláva lásky a nikoli blyštivého klamu. Izaiáš říká: „Jeho rány nás uzdravily.“ (Iz 53,5) Byli jsme uzdraveni slabostí muže, který byl Bůh. Ranami. A svými slabostmi se můžeme otevřít Boží spáse. Naše uzdravení přichází od Toho, který se stal chudým, přitakal ztroskotání a vzal na sebe veškerou naši vratkost, aby ji naplnil láskou a silou. Přichází nám zjevit Boží otcovství; v Kristu už není naše křehkost prokletím, nýbrž místem setkání s Otcem a zdrojem nové síly shůry.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

rozhodným krokem vrhl do milosrdenství Božího. Takovým krokem chci vycházet také já, stále znovu s nadějí, že mě milosrdenství Boží promění Duchem v Synu k počtě Otce. V tomto smyslu Tě prosím o modlitbu a o požehnání.

Se srdečným pozdravem Tvoje sestra XY.“

Myslím si, že tento příběh o podivuhodné zpovědi bych si neměl nechat jenom pro sebe, ale uveřejnit jej i pro ostatní. Projevilo se něco, co se mimo klášter nazývá civilní odvaha, ale také chytrost a schopnost vcítění, odhalení živého svědomí tam, kde by je nikdo nečekal, a především milost Boží na překvapivých cestách. Toto sestřino chování připomíná papeže Jana Pavla II., který se ujal jistěho kněze, jenž chtěl odhodit své kněžství, slovy: „Chtěl bych se teď u vás vyzpoví-

dat a potom se vy vyzpovídáte u mne!“ A tak zachránil jednoho kněze!

Ano, zpověď! Vzpomínám si na arcibiskupa Edera, když mi řekl: „Nezapoomeň nikdy, že naše kněžství spočívá na Eucharistii a na svátosti smíření!“

A to odpovídá také mojí vlastní zkušenosti: Smět vyslovit nějakému člověku platná, účinná slova odpuštění je pokaždé dojemný zážitek, který kněze posiluje tím, že mu připomíná, proč se stal tím, čím je: knězem ve službách živého Boha.

Uvažte, že pojem zpovědi přechází v naší všední řeči lehce přes rty, lidé ví, co se tím myslí, toto téma se vyskytuje ve vážnosti u Shakespeara, Goetha a mnoha filosofů. Legraci si z něho nedělá prakticky nikdo.

A ještě jednu poznámku na závěr: Jednou za mého kněžského působení jsem vy-

slechl životní zpověď, která trvala hodiny a obsahovala skutečně všechny hříchy, kterých se může člověk dopustit, stále znova přerušovaná pláčem a větou: „Myslíte si, že Bůh mi může všechno toto odpustit?“ Opakoval jsem stále znovu a znovu: „Nemějte prosím už žádný strach!“ Po této zpovědi jsem si pomyslel: „Kdybych se stal knězem jenom kvůli této jedné zpovědi, bylo by to dost, tak říkajíc by se to vyplatilo!“ Tato zpověď osvobodila jednoho skutečně hříchy obtíženého člověka a byla současně také darem pro mne!

Tak smýšlím také dnes a děkuji Bohu, že jsem to mohl zažít a ve jménu Božím – tak říkajíc s jeho autoritou – směl říkat: „Udělují ti rozhřešení ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého!“

Z kath.net (29. 6. 2018) přeložil -mp-

Blahořečení Anny Kolesárové

Mučednicí čistoty je nazývána Anna Kolesárová, která bude již 1. září v Košicích zapsána do seznamu blahoslavených. Anna zemřela v pouhých 16 letech jako oběť válečného zločinu spáchaného vojákem Rudé armády. Annin krátký a prostý život a hlavně svědectví její oběti je pro všechny pozvaním ke svatosti.

„Radši smrt než hřích“ je napsáno na hrobě Anny Kolesárové ve Vysoké nad Uhom, malé vesničce na východě Slovenska, kde se 14. července 1928 Anna narodila. Když měla 13 let, zemřela jí maminka, a tak na sebe převzala všechny její povinnosti o domácnost, které vždy svědomitě vykonávala. Žila prostě a skromně se svým tatínkem a starším bratrem. Její rodina byla silně věřící, pravidelně chodila do kostela na mše svaté a přistupovala ke svátostem. Ráda se také modlila svatý růženec.

Rodinu těžce zasáhla druhá světová válka. Ve středu 22. listopadu 1944 táhlo vesnicí vojsko Rudé armády. Během domovní prohlídky přišel do jejich domu opilý sovětský voják. Šestnáctiletá Anna se společně se svojí rodinou a ostatními lidmi ukrývala ve sklepě domu. Otec požádal Annu, aby v kuchyni připravila pro

vojáka nějaké jídlo, ten ji ale začal obtěžovat a naléhal na ni, aby mu byla po vůli. Ona ho však i navzdory jeho hrozbám, že ji zastrelí, odmítla a raději si zvolila smrt. Vytrhla se mu z rukou a utekla zpět do sklepa. Rozzlobený voják ji pronásledoval, namířil na ni zbraň a řekl jí, ať se s otcem rozloučí, a hned poté před jeho zrak na ni vypálil dvě rány. Anna zemřela při zvolávání svatých jmen Ježíše, Marie a Josefa.

Kvůli neutichajícím bojům ve vesnici byla tajně pochována bez kněze na druhý den večer. Pohřební obřady vykonal místní farář Anton Lukáč až 29. listopadu 1944 a hned po pohřbu napsal do poznámek v Matrice zesnulých: *Hostia sanctae castitatis* (oběť svatě čistoty). Do farní matriky v Pavlovciach nad Uhom dopsal, že Annu ve chvílích, kdy odvážně a bez váhání bránila svoji čistotu, posiloval eucharistický Kristus, neboť krátce před tím přistoupila ke svátosti smíření a ke svátému přijímání.

Kvůli politické situaci na Slovensku nebylo možné veřejně se procesem blahořečení Anny Kolesárové zabývat, ale existují věrohodné záznamy již z roku 1957 o tom, že P. Michal Potocký SJ, ro-

dák z Vysoké nad Uhom, shromažďoval výpovědi svědků jejího života a smrti.

Od roku 1997, kdy tehdejší arcibiskup Mons. Alojz Tkáč její příběh zveřejnil, se ve Vysoké nad Uhom začala konat první veřejná setkávání mladých lidí. V roce 2002 pak dal Mons. Tkáč pokyn ke zkoumání života Anny Kolesárové za účelem otevření procesu jejího blahořečení a o tři roky později byl proces slavnostně otevřen. V roce 2012 byla diecézní část procesu uzavřena, Vatikán uznal mučednictví služebnice Boží a otevřel cestu procesu jejímu blahořečení. „*V rámci procesu blahořečení bylo vyslechnuto 38 svědků a zpracováno 650 stránek dokumentů, které vážily 12 kilo,*“ prozradil vicepostulátor Juraj Jurica, který diecézní tribunál vedl. Dne 7. března 2018 udělil papež František souhlas s udělením titulu blahoslavená.

To, co vykonala Anna Kolesárová, je hrdinský skutek hodný obdivu, neboť ne každý člověk by dokázal zemřít pro čistotu. Toto děvče je povzbuzením a vzorem pro mládež, zvláště v této době, kdy na ni pokušení doléhají ze všech stran, skrze internet a jiná média. I my si můžeme podle jejího příkladu uchovat čisté srdce pro Boha. Její blahořečení je signálem, že svatost je opravdu pro všechny.

Podle www.cirkev.cz, 7. 8. 2018

Jako svůj obraz jej stvořil

„*Bůh řekl: »Učiňme člověka ke svému obrazu, aby se nám podobal...« Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k Božímu obrazu jej stvořil. (Gn 1,26-27)*

Co je člověk, že Syn Boží za něho zemřel? Co jsme tedy, když nám Pán prokazuje tolik lásky, že sebe nelitoval, že nás stvořil?

„Hospodin viděl, že zlovolnost člověka na zemi je veliká a že v jeho srdci se po celý den vytvářejí jen zlé záměry. Hospodinu bylo líto, že udělal na zemi člověka, a rmoutil se ve svém srdci. A Hospodin řekl: »Vyhladím z tváře země lidi, které jsem stvořil – a s lidmi dobytek, drobné živočichy a nebeské ptáky –, neboť je mi líto, že jsem je udělal.“ (Gn 6,5-7) Z hlediska Stvořitele vesmíru je člověk ještě o něco menší než pár zrněk popela, který může být odvanut při sebemenším nárazu větru. Jeho zálibu pro nás, ubohé a zároveň nevěrné tvory, nemůžeme z našeho lidského hlediska logicky vysvětlit. Na to poukazuje svatá Terezie z Lisieux:

„Jak miloval Ježíš své učedníky a proč je vlastně miloval? Nebyly to jejich přirozené vlastnosti, které by ho mohly přitahovat, vždyť mezi nimi a jím byl nekonečný odstup: On byl poznání a věčná moudrost, oni byli nevědomí hříšníci, naplnění pozemskými myšlenkami.“

O této tisícileté otázce obvykle přemýšlíme o Vánocích či o slavnosti Zvěstování Páně. V té době uvažujeme o tajemství Ježíšova vtělení s pohledem na svaté Tři krále, kteří přišli zdaleka, aby se poklonili Bohu, jenž se stal člověkem. Jako zástupci opravdové moudrosti vyznávaly ty-

to významné biblické postavy vznešenost lidské podstaty, kterou přijal Pán.

„Při pohledu na tvé dílo, dílo tvých prstů, na měsíc a hvězdy, jež jsi upevnil, co je vůbec smrtelník, že na něj pamatuješ, Adamův syn, že ho ráčíš navštěvovat? Udělal jsi ho o málo menším než bohy, věnčíš ho slávou a krásou.“ (Ž 8,4-6)

Zde, při tomto korunování vtělení Slova se rýsuje odpověď: Hned při Mariinu „fiat“ se dokonalo „v Ježíši od té doby nerozlučné spojení božství s lidstvem“. ⁽¹⁾ Později uvádí Kristus svým nanebevstoupením lidstvo, se kterým se spojil, navždy do svého trojjediného života.

Pochopíme, že za svoji hodnotu děkujeme této rovnosti podstaty s podstatou Krista, který nás chtěl učinit podobnými sobě s ohledem na naše zbožštění v nebi.

„Teprve v tajemství vykupitelského vtělení poznává křesťan důstojnost lidské osoby a jakou cenou bylo za ni zapláceno.“ ⁽²⁾

Živou přítomnost Kristovu nesmíme oddělovat od naší podstaty, ona přebývá v hloubce našeho bytí a vládne v něm tajemným způsobem. Jsme milováni všichni bez výjimky: „Pohané jsou přijati k témuž dědictví, jsou údy téhož těla, požívají dobrodiní téhož zaslíbení v Kristu Ježíši prostřednictvím evangelia.“ (Ef 3,6)

Následkem toho byla lidská přirozenost, jejíž vlastnosti Kristus přijal, poznesena do svaté důstojnosti, kterou ni-

kdo nemůže posoudit a její absolutní účtu ospravedlnit, a to nezávisle na tom, jak hanebně může vypadat. V pozadí zůstává – někdy jen ve formě žáru – svatá jiskra, vyvěrající ze srdce Božího. A až do konce se musíme starat o to, aby se znásobila a mohla růst.

Kdo by si nezoufal nad lidstvem, když pozoruje situaci světa? Od osobní zkaženosti až k mravní zkáze národů, všude se šíří zlo a je tak svázáno s lidmi a institucemi, že už nevidíme žádné východisko.

Kde je tedy tento „obraz Boží“, tato „podobnost“ s Bohem v nás? Zvítězila naše stálá neposlušnost vůči svatým příkázáním? Kam se poděla ta krása zmrtevýchvstání Kristova, kterou přece zvěstoval všemu stvoření?

Jsme zděšení. Naše tělo neujde radikálnímu rozpadu. Divoká zvířata si sice uchovávala část své původní dokonalosti a krása jejich linií v nás vyvolává údiv, ale co můžeme říci o svém ubohém lidském těle? Zpustošení způsobené pádem do hříchu je nápadné, a je pravda, že svět těch několika málo lidí, kteří jsou všeobecně považováni za krásné, je zahrnován zlatem, i když na tom nemají žádnou zásluhu. Připomínají nám ztracený ráj, půvab a vznešenost ještě neporušených lidí, kteří zrcadlili ideál neporušené krásy. Harmonie jejich rysů vyvolávají nesčetné touhy a někteří jsou z pohledu na ně dokonce vyvedeni z míry, protože duše, vytvořená pro božské absolutno, se při vzpomínce na to zachvěje. Proto může perfektní zjev působit na přecitlivělé lidi jako úder blesku a přivodit jim krutá zranění, jestliže se nenaučili jasně rozlišovat skutečnost od její analogie a oddělovat se od ní.

V naší kultuře zaměřené na hmotu bude zajisté vnější krása uctívána, aniž by se pomyslelo na to, co její projevení zde na zemi nám vypovídá o pravdě. Jako jednoduchá předtucha budoucího světa má ukázat na věčný zdroj veškeré dokonalosti a připomenout nám svoji náchylnost pomíjivost pozemských půvabů. Opravdová, neproměnná krása se nalézá někde jinde, je nenápadná, ukrytá v srdcích svatých, jejichž hlavní ctností je právě pokora. Proto si jí lidstvo nevěšmá a ve svém bláznivém běhu o závod za vnějškovými vjemy po ní šlape nohama.

„Nemilujte svět ani to, co je ve světě... Vždyť všechno, co je ve světě – tělesná

Kláster trapistek povýšil na opatství a má první abatyši

Trapistický klášter sester v Poličanech u Neveklova byl povýšen na opatství v den slavnosti výročí posvěcení kostela. O den později, 30. července 2018, byla na dobu neurčitou za první abatyši zvolena Sr. Lucie Paola Tartara. Slavnostní benedikce nově zvolené abatyše proběhla 22. srpna 2018.

Komunita Naší Paní nad Vltavou Řádu cisterciáků přísnější observance je jediným ženským opatstvím v ČR, které bylo založeno v roce 2007 mateř-

ským domem v italském Vitorchianu. Ženy žijí podle Řehole svatého Benedikta, modlí se a pracují. Součástí dne je liturgická a osobní modlitba, rozjímání a různorodá práce, například vyrábějí sušenky, chovají včely a prodávají med, malují a prodávají ikony.

Více informací naleznete zde: www.trappistevitorchiano.it/storia-fondazioni-nasi-pani-cz.asp.

Podle www.cirkev.cz, 7. 8. 2018

Vyhnání z ráje, r. 1887, kostel Saint-Aignan v Chartres, Francie

žádostivost, žádostivost očí a pýcha bohatství –, nepochází od Otce, ale ze světa.“ (1 Jan 2,15–16)

Ale viditelná krása hraje jinou roli: Má nás upozornit na znetvoření našeho těla, které bezprostředně odhalí naši duši. Kdo je však schopen otevřít svoji inteligenci pro tuto řeč? Kdo je schopen získat užitek z tohoto poučení hmoty a tím formovat svoji vnitřní povahu?

Nevyzpytatelné je tajemství nespravedlnosti, skrze kterou přišel svět k pádu a která jej drží u dna pod nesmírnou masou neřestí, lži a ošklivosti.

„Víme, ...že celý svět spočívá v moci Zlého.“ (1 Jan 5,19)

A ještě hlubší je tajemství milosrdenství, které nikdy nepřestává toto lidstvo podle božského měřítka milovat, v němž je obraz Pána skoro zcela vymazán.

„Hospodin pravil sám k sobě: Už nikdy neprokleji zemi kvůli člověku, protože záměry lidského srdce jsou zlé už od dětství.“ (Gn 8,21)

Protože Bůh v nás vidí něco zcela jiného než náš pozemský stav rozkladu: On vidí svůj plán pro nás, věčnou roli, kterou nám přisoudil přede všemi časy v klíně obrovské skládky stvoření. Krátce řeče-

no, on bere v úvahu své dílo více než naši neschopnost udržet jeho velikost. Neboť Bůh lpí na všem, co my nevnímáme a úplně přecházíme, dokud žijeme vzdáleni od moudrosti. Jeho pohled je nadčasový. On nás vidí takové, jací máme být, až jednou budeme vykoupeni a dokonale očištěni. Pak budeme takoví, jaké si nás vymyslel, když nás stvořil – alespoň když budeme spaseni.

Ale předtím, než se stane tento zázrak naší proměny, musíme pracovat na tom, abychom si zasloužili svůj „pas do nebe“. Pozvedněme oči k Marii, která nás očekává. Ona je ta zcela krásná žena, jejíž duše dosáhla vrcholu sesouhlasení s Bohem. Od největších svatých ji odděluje propast, tak velmi je od Pána naplněna a jemu se podobá. Kdybychom nevěděli, že je tvorem, mohli bychom si myslet, že je totožná s Kristem, se kterým tvoří jednotu.

„Krásná jsi, moje přítelkyně, všechno na tobě je krásné, žádné poskvrny na tobě není. Okouzila jsi mne.“

Proto si Bůh vyvolil Marii, aby v nás znovu postavil obraz a podobnost, která byla naší vinou smazána. U paty kříže se stala Matkou lidstva, ona má tedy moc přivést nás znovu do božské rodiny, aby-

chom se znovu stali syny Božími a bratry Kristovými, tím, že si svobodně zvolíme adopci této vznešené Matky. Jsou to opravdové pokrevní svazky, které nám byly nabídnuty obětí Ježíšovou, o jehož tělo a krev se skutečně dělíme. A jsou to také pravé a bolestné duchovní porody, které Maria bere na sebe, abychom se narodili jako „noví lidé“, kteří byli očištěni milostí.

„Pokud se někdo nenarodí shůry, nemůže spatřit Boží království.“ (Jan 3,3)

Jak by mohla taková matka opominout označit své děti svým charakterem?

V Marii nově stvořený člověk je označen svatou pečeti podobnosti s Kristem a oděn bílým rouchem dědiců nebe. Jak zneuctěn je božský obraz ve zcela zatvrzelém hříšníkovi, a je jakoby znovu vytvořen v klíně úplně čisté ženy, která nosila samotného Boha – a nese od té doby pomazání jeho nebeské vůně!

„Svlékli jste starého člověka i s jeho skutky a oblékli jste nového, který směřuje k pravému poznání a obnovuje se k obrazu svého Stvořitele.“ (Kol 3,9–10)

Tímto vnitřním přetvořením jsme si jisti, že jsme „novým stvořením: to staré zaniklo, je zde to nové“ (2 Kor 5,17). Ale za jakou cenu! Jakému výjimečnému utrpení se musel Syn člověka podrobit sjednocen s Marií, aby uskutečnil tento div našeho obnovení!

Musel vzít na sebe veškeré znetvoření miliard lidí všech časů a národů a vtáhnout je s sebou do smrti, do propasti pekla a nás potom podle svého obrazu přivést nesmírností své oběti ke vzkříšení.

„A tak jako se zástupů při pohledu na něho zmocnil děs – neboť on už neměl lidskou podobu a už nevypadal jako člověk –, právě tak bude množství národů žasnout...“ (Iz 52,14–15)

To je cena za vítězství Boha nad hanebností... Nedopusťme nikdy, aby satan poskvrnil toto nekonečné Dobro v nás, které nás uvádí do souladu s nebem!

*Z Maria heute 1/2018 přeložil -mp
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

(1) Jean DANIELÉLOU: *Le Mystère de l'Avent*. Nakladatelství Seuil, 1948.

(2) Jacques MARITAIN: *L'humanisme intégral*, 1936.

Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze (7 - dokončení)

Proč obnovit Mariánský sloup na Staroměstském náměstí - závěr

Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze byl děkovným památkem za pomoc Panny Marie při obraně Prahy ve dnech 26. července až 3. listopadu 1648. Pražané a studenti, bez děl a téměř i vojska ubránili 101 dní Staré a Nové Město pražské proti švédskému vojsku. Pražané prosili Pannu Marii o pomoc a slíbili postavit na Staroměstském náměstí ke cti Panny Marie sloup.

Hradby byly švédskými děly rozbořeny, od 25. října 1648 se bojovalo ve městě, 30. října obláhatelé vyzvali obránce ke kapitulaci, Pražané kapitulovat odmítli, 3. listopadu 1648 švédské vojsko obláhání ukončilo a odtáhlo.

V roce 1650 byl slib splněn a na místě, kde se Pražané modlili k Panně Marii před obrazem Panny Marie Rynecké a kde bylo v roce 1631 na pranýři potupeno Staroboleslavské Paládium - ochranný obraz země české a všech zemí Koruny české, byl postaven Mariánský sloup. Socha Panny Marie na vrcholu sloupu byla sochou Neposkvrněné (Immaculaty), to znamená bez poskvrny dědičného hříchu počaté v lůně své matky a žijící celý pozemský život bez hříchu až do smrti. Neposkvrněná je vzorem pro všechny lidi. Je nejen vzorem, ale i ochranou každého, kdo se do její ochrany svěří. Socha byla doprovázena anděly. Andělé potírali demony války, moru (nemocí), bídy a hereze. Hereze je dobrovolně a tvrdošjně zastávaný názor, odporující pravdě, což lze chápat nejen v náboženském, ale i v občanském a politickém smyslu. V roce 1652 byla do výklenku v podstavci Mariánského sloupu umístěna ikona Madony Rynecké. Dne 3. listopadu 1918 byl Mariánský sloup stržen. Byla zneuctěna nejen Panna Maria, ale i statečnost obránců města, kteří Prahu o 270 let dříve ubránili.

Mariánský sloup byl od počátku místem vzdávání náboženské úcty, lidé se tu zastavovali k modlitbě a každou druhou sobotu se k němu konalo procesí. Místem

náboženské úcty, modlitebním místem, je místo strženého Mariánského sloupu i v současnosti. Třetího dne každého měsíce se konají na tomto místě modlitby na smíření za urážku Panny Marie a obnovu Mariánského sloupu. Každoročně se koná také velká pouť za obnovu Mariánského sloupu.

Od 12. května letošního roku, kdy byl v rámci happeningu umístěn na místo, kde má znovu stát Mariánský sloup, kamenný kvádr o váze 3,5 tuny s vytesaným reliéfem Mariánského sloupu, je místo opět předmětem stále úcty, jak o tom svědčí mimo jiné téměř neustálá výzdoba květin.

Obnova Mariánského sloupu nemůže být popřením vývoje českých dějin, naopak, je cestou k pravdivé reflexi českých dějin. Uměle vytvořený obraz, jako by nositeli českých dějin byli jen husité a po nich protestanti, je nepravdivý, zvláště když je současně popírána protestantská germanizace a úsilí katolíků i jezuitů o zachování a rozvoj českého jazyka.

Národní obrození bylo katolickým dílem, bez vlasteneckých kněží a učitelů by nebyla šance povznést český jazyk ani kulturu. Je třeba přiznat katolíkům podíl na záchraně českého jazyka a ochraně českého národa před germanizací a při obraně vlasti nejen v roce 1648, ale zejména také ve válkách, které císařovna Marie Terezie vedla s Pruskem a jeho spojenci. Je třeba obnovit úctu k obráncům Starého a Nového Města pražského a jednoznačně dát najevo, že obrana vlastní země a kultury nám není lhotejná. Obnovení Mariánského sloupu jako soudobé umělecké repliky je zároveň obnovením významné kulturní památky barokního sochařství.

Bez obnovení historické památky, bez obnovení úcty k Panně Marii jako záštitě míru není možné v Evropě budovat sousedské vztahy v lásce a porozumění, ani čelit islamizaci. Ekumenismus znamená nejen žádat od jinověrců toleranci k vlastnímu náboženství, ale také respektovat jejich víru a projevy zbožnosti. Katolíci respektují úctu mistra Jana Husa a váží si ho jako člověka statečného a morálního, i když nesdílejí jeho názory. Evangelíci by měli také respektovat úctu k Panně Marii, úctu společnou katolíkům, mistru Janu Husovi, kališníkům (utrakvistům) a pravoslavným.

Je nanejvýš žádoucí, aby právě na Staroměstském náměstí bylo vyjádřeno smíření českých tradic, katolické tradice mariánské úcty - symbolizované Mariánským sloupem, husitské tradice - vyjádřené pomníkem mistra Jana Husa a tradice kališnické (utrakvistické) - vyjádřené kalichem na průčelí Týnského chrámu i toho, co tyto tradice spojuje - obrany jazyka a země.

Kardinál Tomášek se k otázce obnovy Mariánského sloupu vyjádřil takto: „Dokud nebude sloup na svém místě, dokud lidé neuznají, že tehdy udělali chybu a nebudou toho litovat, nemůžeme doufat, že překonali naši nedávnou minulost a že nás tento starý hřích nestáhne zase dolů. Rozumíme tomu tak, že sloup je nejen symbolem našeho návratu ke slušnosti a tradicím křesťanské Evropy, ale především, že vyrovnání tohoto dluhu může naší zemi dát teprve naději, že opět neupadneme do područí, ať už tupého násilí a bídy z východu, nebo konzumního ateismu ze západu.“⁽¹⁾

Koptský papež opouští Facebook

Je už na čase, abychom se v 21. století vymanili z mentality náboženských válek 16. a 17. století a požadavku na ideovou jednotu všech obyvatel státu. Kultivovanější formou náboženských válek byla protikatolická politika první republiky, zcela nekultivovanou protináboženská politika nacistů a komunistů. V porovnání s nimi byla rakouská politika 19. století tolerantní i v tom, jak bylo možné po Čechách zřizovat pomníky mistra Jana Husa, kterých v té době vznikly desítky, dokonce s finanční podporou státu. Proč není v demokratické a tolerantní republice možné obnovit Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze, když to město ani stát nebude nic stát?

Je třeba smíření staletých skutečných i domnělých křivd, které, jak se zdá, se promítají i do současné politiky netolerance a rozdělení, což není k prospěchu státu ani jeho občanům. Obnova Mariánského sloupu může být krokem k pravdivé reflexi vlastních dějin, bez níž nemá národ budoucnost. To může vést ke vzájemnému pochopení a spolupráci všech občanů.

Bránění obnově Mariánského sloupu

Od roku 1992 usilují katolíci, zejména *Společnost pro obnovu Mariánského sloupu* na Staroměstském náměstí o jeho obnovu. Od hl. m. Prahy ani ČR není přítom požadováno nic víc než souhlas s obnovou, finanční náklady jsou hrazeny z darů věřících.

V roce 2017 bylo konečně vydáno, po splnění všech podmínek hl. m. Prahy, stavební povolení. Proti obnově Mariánského sloupu však byla v letošním roce uspořádána petice, která získala 1.048 podpisů, již Zastupitelstvo hlavního města Prahy projednalo a následně přijalo usnesení, kterým ukládá zrušit všechny dosavadní smlouvy ve věci Mariánského sloupu uzavřené, čímž prakticky petici vyhovělo. Zastupitelstvo přitom nevzalo v úvahu soubor opakovaných petic pro obnovu Mariánského sloupu od roku 2010 s celkovým počtem cca 25.000 podpisů. Prosba o souhlas s obnovou Mariánského sloupu z roku 2017 měla sama více než 2.000 podpisů. Nejnovější petici pro obnovu Mariánského sloupu podepsalo více než 16.500 občanů České republiky.

„Věnovat se sociálním sítím je ztrátou času, marněním života,“ čteme v arabském sdělení patriarchy Tawadrose II. na stránce *Papež Tawadros II.*, „a proto svoji stránku ruším. Zdravím naše bratry, naše syny a ty, kteří zaujali stejný postoj, respektující rozhodnutí mojí svaté církve,“ oznamuje hlava koptské církve v Egyptě.

Přímo na Facebooku, jak zaznamenala egyptská státní média, tak pravoslavný patriarcha oznámil zrušení svého účtu na této sociální síti. „*Čas je nejcennější dar, kterého se nám od Boha dostává, a je třeba jej umět užívat. Křesťané mají svůj čas posvěcovat,*“ dodává alexandrij-

ský papež, jak referuje list Italské biskupské konference *Avvenire* (4. 8. 2018). Odchod patriarchy Tawadrose II. ze sociálních sítí je výsledkem postoje, který přijala posvátná synoda koptské církve, resp. její komise pro mnišský život a týká se všech mnichů a mnišek, kteří mají měsíc na to, aby zrušili své účty na Facebooku a Twitteru.

Doplňme jen, že římský papež facebookový účet nemá, spolupracuje však na formulaci tweetů, které na zmíněné sociální síti zveřejňuje vatikánský Úřad pro komunikaci.

Podle www.vaticannews.va/cs.html

V současném právním řádu ČR je právo svobodně projevovat své náboženské přesvědčení nebo víru zaručeno *Listinou základních práv a svobod*. Administrativně právní ochrana práv vyplývajících z náboženské svobody má své těžiště v oblasti přestupkového práva, z hlediska trestně právní ochrany práv vyplývající z náboženské svobody se vztahují širěji pojaté předpisy k ochraně obyvatel proti omezování práv nebo hanobení a vyvolávání nenávisti pro jejich rasu, národnost, náboženství, sociální nebo třídní příslušnost apod.⁽²⁾

Petice proti obnově Mariánského sloupu porušuje ustanovení Listiny základních práv a svobod, čl. 16, odst. 1, a je nepřipustná podle zák. č. 85/1990 Sb. – *Zákon o právu petičním*, zejména § 1, odst. (4): *Petice nesmí vyzývat k porušování ústavy a zákonů, popírání nebo omezování osobních, politických nebo jiných práv občanů pro jejich národnost, pohlaví, rasu, původ, politické nebo jiné smýšlení, náboženské vyznání a sociální postavení, nebo k rozněcování nenávisti a nesnášenlivosti z těchto důvodů, anebo k násilí nebo hrubé neslušnosti.*

Petice proti obnově Mariánského sloupu však jednoznačně směřuje k omezení práv občanů pro jiné smýšlení a náboženské vyznání, když se snaží zabránit obnově místa, kde je po více než 300 let vzdávána náboženská účta, navíc na vlastní náklady věřících.

Organizace petice proti obnově Mariánského sloupu je nejen nepřipustná podle zák. 85/1990 Sb., ale napl-

ňuje skutkovou podstatu ustanovení zák. č. 200/1990 Sb. – *Zákon České národní rady o přestupcích*, § 49, odst. (3), písm. b) (platný do 30. 6. 2017) a rovněž tak zák. č. 251/2016 Sb. (platný od 1. 7. 2017) – *Zákon o některých přestupcích*, zejména § 7, odst. (3), písm. b) – *způsobí jinému újmu pro jeho příslušnost k národnostní menšině nebo pro jeho etnický původ, pro jeho rasu, barvu pleti, pohlaví, sexuální orientaci, jazyk, víru nebo náboženství, věk, zdravotní postižení, pro jeho politické nebo jiné smýšlení, členství nebo činnost v politických stranách nebo politických hnutích, odborových organizacích nebo jiných sdruženích, pro jeho sociální původ, majetek, rod, zdravotní stav anebo pro jeho rodinný stav.*

Je otázkou, zda některé výroky ve věci zmaření obnovy Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí nenaplní ustanovení zák. č. 40/2009 Sb. v platném znění (trestní zákoník) § 355, odst. (1): *Kdo veřejně hanobí ... b) skupinu osob pro jejich skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že jsou skutečně nebo domněle bez vyznání, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.*

Některé výroky při jednání o Mariánském sloupu ze dne 14. září 2017 by bylo pravděpodobně možné hodnotit i jako podporu a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod občanů podle § 356 tr. zák.:

Podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod se dopustí:

(1) Kdo veřejně podněcuje k nenávisti k některému národu, rase, etnické skupině, náboženství, třídě nebo jiné skupině osob nebo k omezování práv a svobod jejich příslušníků, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Stejně bude potrestán, kdo se spolčí nebo srotí k spáchání činu uvedeného v odstavci 1.

Bylo by velmi nedůstojné, aby se na místě vzájemné tolerance mezi křesťanskými církvemi museli katolíci domáhat právní cestou svého práva na obnovu protizákonně zničeného modlitebního a poutního místa, které navíc bylo i památkem národním, památkem obrany města a země proti nepříteli. Kristus je Cesta, Pravda a Život. Máme proto povinnost přijímat pravdu nejen o Bohu, ale i o životě, světě a historii. Chceme proto věřit, že

některé protestantské církve, které se staví proti obnově Mariánského sloupu, přijmou historické skutečnosti a opustí ideový, ale nepravdivý obraz českých dějin, aby tak došlo ke skutečnému smíření v Kristu.

Zakončíme proto smírnou modlitbou za obnovení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze.

Smírná modlitba za obnovení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze:

„Dobry Boze, vzdávame Ti díky pro Tvou nekonečnou dobrotu a milosrdenství. Nikdy nepřestáváš volat hříšníky a vyzývat je, aby se obnovili ve Tvém Duchu. Tím, že nám stále odpouštíš, zjevuje se Tvá všemohoucnost.

Nabízíš nám smíření a pokoj. Svěřujeme se Tvému milosrdenství a prosíme Tě o dar smíření s Tebou, mezi námi lidmi i se sebou

samými. Víme, že smíření křesťanů přesahuje lidské síly a dary. Proto Tě prosíme: dej, ať v síle Ducha Svatého překonáváme každé rozdělení a každou nesvornost a jsme jedním tělem a jednou duší.

Nechť je mnohem silnější to, co nás spojuje, než to, co nás rozděluje. Chceme odstranit pohoršení rozdělení a věříme, že jedno místo, kde stojí socha reformátora mistra Jana Husa, na Týnském chrámu je utrakvistický kalich a obnoví se zde socha Panny Marie, může být viditelným důkazem tohoto smíření.

Dobry Boze, přihlížej k naší dobré vůli a posilni nás, abychom neklesli v této snaze o vzájemné smíření. Dej, abychom neprosazovali svoji vůli, ale po vzoru Tvého Syna byli tichými a pokorného srdce. Veď nás, abychom jako první dokázali podat ruku ke smíru a vzájemnému odpuštění. Amen.“⁽³⁾

PROGRAM DUCHOVNÍCH CVIČENÍ A KURZŮ V EXERCIČNÍM DOMĚ ČESKÝ TĚŠÍN V ROCE 2018

14. – 16. 9. 2018 • Duchovní obnova pro rozvedené:

Začít znovu aneb Jak dál po rozvodu? (P. Ing. Jan Kotík)

27. – 30. 9. 2018 • Duchovní obnova pro středoškoláky: **Neboj se toužit** (P. Mateusz Janyga SJ)

11. – 14. 10. 2018 • Duchovní cvičení: **Život v přítomnosti Boží** (P. Cyril John SJ)

26. – 28. 10. 2018 • Duchovní obnova formou zážitkového kurzu pro manželské páry: **Společná cesta**

9. – 11. 11. 2018 • Víkend pro ženy: **S biblickými a židovským tanci**

23. – 25. 11. 2018 • Duchovní obnova od 18 let: **Kurz „Nový život“**

Aktualizace, informace a přihlášky: exercicni-dum-cesky-tesin.webnode.cz

e-mail: edum.tesin@gmail.com • tel. 733 249 240.

Exerciční dům rovněž nabízí možnost uspořádání vlastních programů.

Zveme všechny na **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, která se uskuteční **9. září 2018**. Pouť povede od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce. Cesta je dlouhá asi 7 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: na srazu ve 12.45–13.00 hod. před katedrálou nebo asi ve 14.25–14.30 hod. pod kopcem v Samotiškách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyvézt se nahoru) či v 15.00 hod. na mši svatě v bazilice na Svatém Kopečku. **Bližší informace** najdete na www.rodinnyzivot.cz. **Kontakt:** Marcela Řezníčková, tel. 587 405 250 nebo 720 110 750, e-mail: reznickova@arcibol.cz.

V sobotu 8. září 2018 Vás srdečně zve SCMP na **15. SMÍRNOU PĚŠÍ POUŤ P. MUDr. LADISLAVA KUBÍČKA**, kněze zavražděného 11. září 2004.

Program: 8.00 – Kunštát – modlitba u hrobu P. Kubíčka na hřbitově • 8.15 – pěší pouť do Sloupu k Panně Marii Bolestné (20 km), naplněná modlitbou svatého růžence, zpěvem, korunkou k Božímu milosrdenství, s možností přijmout svátost smíření • 12.30 – Doubravice – občerstvení na řadě • **17.00 – Sloup v Moravském Krasu – smírná mše svatá** (hlavní celebrant Mons. Pavel Konzbul, pomocný biskup brněnský). To vše na smír za vraždy kněží v naší vlasti.

Autobus pro návrat pěších poutníků ze Sloupu do Kunštátu zajištěn. Možnost zajištění skromného noclehu v Kunštátě: P. Petr Košulič, tel. 604 538 482. **Informace:** jáhen Ladislav Kinc, tel. 606 948 970 nebo 516 463 315, kinc@dieceze.cz.

ŘK farnost Třebíč pořádá ve dnech **14. – 20. 10. 2018** **POUŤ DO MEDŽUGORJE**. Duchovní doprovod P. Váša a P. Janů. Cena 2.350 Kč + 80 € (ubytování a strava). **Informace:** paní Molnářová, tel. 737 401 462.

AKTUÁLNĚ:

Projednáni dvou petic ve věci Mariánského sloupu v Zastupitelstvu hlavního města Prahy, které mělo proběhnout 14. června 2018, bylo ve 2 hodiny po půlnoci 15. června odloženo na 6. září 2018, to je na poslední jednání zastupitelstva před volbami. Nová petice proti obnově Mariánského sloupu měla 1.100 podpisů, petice pro obnovu 16.489 podpisů.

Místo Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze je místem náboženské úcty. Prosím, noste květiny a kamínky na toto místo, aby svět viděl, že je to stále místo modlitby a aby Panna Maria toto naše úsilí o jeho důstojnou obnovu přijala.

Josef Pejřimovský

Poznámky:

⁽¹⁾ Kardinál TOMÁŠEK, in: Bradna J., Kavička K., *Mariánský sloup na Staroměstském náměstí*. Praha, Velehrad 2008, ISBN 978-80-86157-23-8.

⁽²⁾ Podle KONÍČEK J.: *Teologicko-pastorální referát: Duchovní poslání mariánských sloupů v současnosti ČR*. In: *Symposium: Duchovní a kulturní poslání mariánských sloupů v minulosti a současnosti v evropském kontextu*. Praha, 8. 12. 2017. Ústav dějin křesťanského umění Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Česká christologická a mariánská akademie a Moravsko-slezská křesťanská akademie.

⁽³⁾ P. Milan Badal, OSLJ, osobní děkan. Dne 8. dubna L. P. 2018, na 2. neděli velikonoční – Božího milosrdenství.

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (20)

4. Tajemství (*Pátá část*)

12. dubna 1947 (*Dokončení*)⁽¹⁾

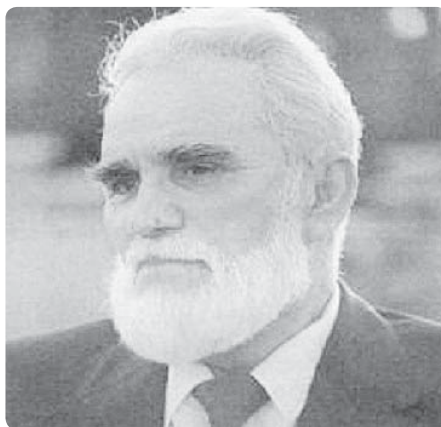
Hle, otevírá se další možnost spásy pro celý svět. Je to nebeský plán. Duše zrozené pouze z těla, které zemřely bez koupele duchovního zrození, se těší z Ježíšovy a mé přítomnosti a vidí ji. Pro vstup do nebeské slávy nám dal Otec prostředek, který slouží dvěma cílům: věnovat jedné duši v limbu, známé či neznámé podle mého úmyslu, obrácení bludaře, ateisty nebo zatvrzelého hříšníka, modlit se mnoho za tohoto hříšníka, až bude s láskou a vyznáním přinucen k pokání. Hned jak se obrátí, duše, které bylo věnováno toto obrácení, je mnou a mým Synem bezprostředně přenesena k Božímu trůnu.⁽²⁾ Modlete se a obraťte mnohé s vaším příkladem lásky. Je to nová zkouška lásky, pravá křížová výprava pozemské jednoty; vpřed, synové, do bitvy, boje lásky. Já jsem stále s vámi, abych vám pomáhala.

Ty předáš tyto věci Svatosti Otce⁽³⁾ v čase, který ti bude zjeven knězem, jenž bude tvým vůdcem. Já ti ho pošlu ve vhodný čas. Rozpoznáš ho, že se pocítí s tebou svázán a že to vyzná navenek.

Tomu, kdo se tě zeptá, mluv o tom, co jsi byl a co jsi nyní po milosti; pokud ne,

tak mlč; já tě vedu, neboj se útoků přátel, které uvidíš jako nepřátele.⁽⁴⁾

Obklopím tě zástupem, malým, ale mocným. Buď rozvážný se všemi těmi, kdo tě přijmou do Ovčince, budou s tebou válčit, ty se neboj útoků, vždy po-

slouchej;⁽⁵⁾ budou odzbrojeni modlitbami a většinou je budeš konat zde v jeskyni; když pocítíš, že máš přijít, přijď, aby ses modlil za všechny nevěřící, bludaře a zatvrzelé hříšníky; modli se mnoho za ty, které jsi oklamal a odvedl daleko od cesty, pravdy a života.

Řekni jim, že cesta je jedna, Kristus, katolický, apoštolský a římský ovčín, a že pravým představitelem nebeského dvora na zemi je Svatost Otce.

Pravda je jedna, Bůh Otec, jeho svatost a jeho spravedlnost.

Život je jeden, Duch Svatý ve svých svátostech a ve svých služebnících⁽⁶⁾.

Já jsem Magnet božské Trojice, láska Otce, protože jsem Dcera, láska Syna, protože jsem Matka, a láska Ducha Svatého, protože jsem Snoubenka, jako jsem to ve třech Osobách, v jednom jediném Bohu.⁽⁷⁾ Láska, láska, láska!

(*Pokračování*)

Z italského originálu „Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane“ (Milano: Adriano Salani, 2016) vybral a přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Publikujeme poslední část poselství, které Panna Maria sdělila Brunovi Cornacchiolovi při svém prvním zjevení v Tre Fontane 12. dubna 1947. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Mluví se zde o možnosti dosažení věčné blaženosti v nebi pro ty děti, které se zrodily pouze tělesně, avšak nikoliv duchovně, tj. nebyly pokřtěny. Říká se zde, že ten, kdo se modlí za bludaře, ateistu či zatvrzelého hříšníka a obětuje tyto modlitby za některé nepokřtěné zemřelé dítě, může dosáhnout dvojího: obrácení hříšníka a věčnou spásu dítěte. Nejednalo by se v tomto případě o posmrtné udělení křtu, protože svátosti jsou pouze svátostmi poutníků (*sacramenta viatorum*), tedy těch, kdo putují tímto pozemským životem. Rovněž II. vatikánský koncil učí o tom, že „putující církve ve svých svátostech a institucích, jež patří k tomuto věku, má podobu tohoto pomíjícího světa“ (*Lumen gentium*, č. 48). Šlo by tedy o mimořádné omíloštění, neboť Bůh při udělení své milosti není vázán jen na svátosti. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Jak již víme, Panna Maria tímto výrazem označuje papeže. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Tj. útoků protestantů a komunistů, kteří byli Cornacchiolovými přáteli, avšak po jeho obrácení se stali jeho nepřáteli. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Zde Panna Maria naráží na protivenství ze strany některých představitelů církve a zdůrazňuje poslušnost vůči nim. [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ Tedy v kněžích. [pozn. překl.]

⁽⁷⁾ Panna Maria je Magnetem Nejsvětější Trojice v tom smyslu, že přitahuje lásku Otce, protože je jeho jednorozená Dcera; že přitahuje lásku Syna, protože je jeho Matka, a že přitahuje lásku Ducha Svatého, protože je jeho Snoubenka. [pozn. překl.]

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

tím lásku sám sobě. Nikdo přece nemá v nenávisti vlastní tělo, ale dává mu jíst a přeje mu. Tak i Kristus jedná s církví, protože jsme údy jeho těla. „Proto opusť člověk otce i matku a připojí se k své manželce, a ze dvou se stane jen jeden člověk.“ Toto tajemství je veliké; mám na mysli vztah Krista a církve.

Evangelium - Jan 6,60-69

Mnozí z Ježíšových učedníků řekli: „To je tvrdá řeč! Kdopak to má poslouchat?“ Ježíš věděl sám od sebe, že jeho učedníci na to reptají, a proto jim řekl: „Nad tím se pohoršujete? Co teprve, až uvidíte Syna člověka, jak vystupuje

tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo nic neznamená. Slova, která jsem vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale jsou mezi vámi někteří, kdo nevěří.“ Ježíš totiž věděl od začátku, kdo jsou ti, kdo nevěří, a kdo je ten, který ho zradí. A dodal: „Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ Proto mnoho z jeho učedníků odešlo a už s ním nechodili. Ježíš tedy řekl Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života, a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.“

Pondělí 27. 8. 2018

6:05 Klapka s ... (96. díl): Františkem Soukupem **7:05** Česká věda **7:20** Po volání: S boromejkami v Praze **8:25** Mosambik – Bom Padre **8:55** V pohorách po horách (38. díl): Zemská brána – Orlické hory **9:10** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (4. díl): Osamělá chlouba našeho pádu: Maria, Matka Boží **10:05** GOODWILLBOY IV. (7. díl) **10:45** V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) **11:40** Sedmihlásky (22. díl): Ani sem si nemyslela **11:45** Desatero pro děti – Desáté přikázání: Nebudeš dychtit po majetku svého bližního **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svatě z Katolické charismatické konference v Brně 2018 [P] **13:20** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (39. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:40** Kněz Slanina **14:15** Ars Vaticana **14:25** Noční univerzita: Doc. Dr. Ing. Juraj KOSEK – Obnovitelná elektřina: Demystifikace **16:00** Nezmaři & Symfonický orchestr ZUŠ Uničov na Mohelnickém dostavníku 2013 **17:00** Misie naživo (20. díl): Lékaři bez hranic **18:00** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **18:25** Sedmihlásky (22. díl): Ani sem si nemyslela **18:30** Mašinky (1. díl): O neposedné kolejnici **18:45** Putování Modrou planetou: Mexiko **19:20** Víra do kapsy: Kněz, nebo psycholog? **19:35** Svědecký syrský mystičky Myrny Nazzour ve Čeríně [P] **20:00** Na jedné lodi (8. díl) **21:05** Bible pro Severní Koreu **21:40** Česká věda **22:00** Kulatý stůl: Cesta víry neslyšících **23:30** Vodopády milosrdenství **0:05** Noční univerzita: P. Václav Vacek – O symbolech a liturgii **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 28. 8. 2018

6:05 Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat, či odejít? **7:00** Pod lampou **9:05** Muzikanti, hrajte **9:40** Exit 316 MISE: Zachraň se, kdo můžeš! **10:05** GOODWILLBOY IV. (8. díl) **10:45** V posteli POD NEBESY IV. (11. díl) **11:40** Sedmihlásky (22. díl): Ani sem si nemyslela **11:45** Mašinky (1. díl): O neposedné kolejnici **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svatě z chrámu Prozřetelnosti Boží v Šenově [P] **13:20** Ars Vaticana **13:30** Kulatý stůl: Cesta víry neslyšících **15:05** V pohorách po horách (38. díl): Zemská brána – Orlické hory **15:20** Skryté poklady: Christian **16:00** Labyrintem víry s Tomášem Halikem (4. díl): Ptal jsem se cest, Smířená různost **16:25** Outdoor Films s Annou Hanuš Kuchařovou (71. díl): Můj život je slackline **18:00** Noeland (53. díl) **18:25** Sedmihlásky (22. díl): Ani sem si nemyslela **18:30** Mašinky (2. díl): O neposlušném semaforu **18:40** Animované příběhy velikánů dějin: Marco Polo (1254–1324) **19:10** Víra do kapsy: O Marii trochu jinak **19:30** Zpravodajské Noeviny: 28. 8. 2018 [P] **20:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Nepostradatelní muži: Petr, Pavel a misijní dobrodružství [P] **20:55** Adopce nablízko: V první linii **22:00** Zpravodajské Noeviny: 28. 8. 2018 **22:20** Jak potkávat svět (55. díl): S profesorem Jiřím Hlaváčem **23:45** Řeckokatolický magazín (143. díl) **0:05** U VÁS aneb Festivalové kukátko (23. díl): Tři mušketýři – J. V. Staněk **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 29. 8. 2018

6:05 Klapka s ... (76. díl): QQ klubem Ostrava **7:20** Zpravodajské Noeviny: 28. 8. 2018 **7:40** Noční univerzita: Doc. Dr. Ing. Juraj KOSEK – Obnovitelná elektřina: Demystifikace **9:15** Ars Vaticana **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** Oklamáný učedník **10:50** V posteli POD NEBESY IV. (12. díl) **11:45** Mašinky (2. díl): O neposlušném semaforu **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zpravodajské Noeviny: 28. 8. 2018 **13:10** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **13:40** Exit 316 MISE: Zachraň se, kdo můžeš! **14:00** Bratr Prem Bhai – Indie **14:10** Cvrlikání (58. díl): Kapky **15:20** Věrní Kristu **16:25** Výpravy do divočiny: Orli

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

se vrací **18:00** Nowa Huta **18:30** Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat **18:40** Sedmihlásky (22. díl): Ani sem si nemyslela **18:45** Koncert Pavla Helana: Odry 2018 **20:00** Živě s biskupem: Mons. Jan Graubner **21:15** Noční univerzita: Manželé R. a E. Noskovi – Výchova k lásce **22:35** Generální audience Svatého otce **23:00** ARTBITR – Kulturní magazín (18. díl): S profesorem Jiřím Myslíkem **23:15** Večer chval (67. díl): schola Ostrava – Přívoz **0:30** Povolání – Sestra Olga **0:45** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (39. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 30. 8. 2018

6:05 Klapka s ... (52. díl): Pavlem Nenkovským **7:10** Léta letí k andělům (15. díl): Marie Svatošová – zakladatelka hospiců **7:30** Domov pro všechny **8:00** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **8:20** Kulatý stůl: Cesta víry neslyšících **10:00** GOODWILLBOY IV. (9. díl) **10:45** V posteli POD NEBESY V. (1. díl) **11:40** Sedmihlásky (22. díl): Ani sem si nemyslela **11:45** Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu: Ohlédnutí za návštěvou papeže Františka v Dublinu [P] **13:15** Koncert Pavla Helana: Odry 2018 **14:25** Generální audience Svatého otce **14:50** Muzikanti, hrajte **15:20** Řeckokatolický magazín (143. díl) **15:35** Zpravodajské Noeviny: 28. 8. 2018 **16:00** Dana & Přátelé (5. díl): Louise Irvine **16:25** V pohorách po horách (38. díl): Zemská brána – Orlické hory **16:40** Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová – herečka **17:30** Chlapi na hoře **18:00** Animované příběhy velikánů dějin: Marco Polo (1254–1324) **18:30** Mašinky (4. díl): O červeném motoráku **18:40** Sedmihlásky (22. díl): Ani sem si nemyslela **18:50** Ars Vaticana **19:00** Večeře u Slovaka: 22. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **20:00** Cvrlikání (60. díl): Mike Fojtík & přátelé **21:10** Od Františka k Františkovi **21:45** ARTBITR – Kulturní magazín (18. díl): S profesorem Jiřím Myslíkem **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Biblická studna **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 31. 8. 2018

6:05 Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **6:25** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (39. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:45** Pro vita mundi (118. díl): Mgr. Libuše Vondráčková **7:30** Tajemství skla **7:35** Na jedné lodi (8. díl) **8:40** Noční univerzita: Manželé R. a E. Noskovi – Výchova k lásce **10:00** GOODWILLBOY IV. (10. díl) **10:40** V posteli POD NEBESY V. (2. díl) **11:40** Sedmihlásky (22. díl): Ani sem si nemyslela **11:45** Mašinky (4. díl): O červeném motoráku **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu: Ohlédnutí za návštěvou papeže Františka v Dublinu [L] **13:15** Ars Vaticana **13:25** Mikroregion Třemšín (1. díl) **13:40** Nezmaři & Symfonický orchestr ZUŠ Uničov na Mohelnickém dostavníku 2013 **14:40** Putování Modrou planetou: Mexiko **15:15** Společně pro lepší společnost **15:45** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **16:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry:

Nepostradatelní muži: Petr, Pavel a misijní dobrodružství **16:55** Lubor Patsch, muzikant s kamerou **17:25** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **18:00** Jazzový skřítek a jeho Pekáč **18:25** Sedmihlásky (22. díl): Ani sem si nemyslela **18:30** Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem **18:40** Dáno do vínků: Krajčárka z Pobedína **19:00** Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer **20:00** Noemova pošta: Srpen 2018 [L] **21:35** Premonstráti z Grimbergenu **22:00** Večeře u Slovaka: 22. neděle v mezidobí **22:25** V pohorách po horách (38. díl): Zemská brána – Orlické hory **22:35** O Adolfině Tačově **22:45** Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová – herečka **23:35** Dana & Přátelé (5. díl): Louise Irvine **0:05** Pan rektor **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 1. 9. 2018

6:05 Klapka s ... (89. díl): Pavlína a Kateřina Taubingerové **7:05** Dopisy z rovníku **7:50** Sobecký obr **8:30** Noeland (53. díl) **8:55** Sedmihlásky (22. díl): Ani sem si nemyslela **9:00** Animované příběhy velikánů dějin: Marco Polo (1254–1324) **9:35** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **10:00** Exit 316 MISE: Zachraň se, kdo můžeš! **10:30** Mše svatá na poděkování za 70 let arcibiskupa Jana Graubnera: katedrála svatého Václava, Olomouc [L] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Večeře u Slovaka: 22. neděle v mezidobí **14:35** Na pořadu rodina (13. díl): Pěstounská rodina **15:40** Opavská inspirace **16:00** 12krát z Mohelnického dostavníku 2012 **16:45** Svědecký syrský mystičky Myrny Nazzour ve Čeríně **17:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Nepostradatelní muži: Petr, Pavel a misijní dobrodružství **18:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (40. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **18:25** Sedmihlásky (22. díl): Ani sem si nemyslela **18:30** Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem **18:40** Muzikanti, hrajte **19:15** Světlo pro Evropu (6. díl) [P] **19:30** V souvislostech [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2017, 1. díl [P] **20:40** Lednický park vypravuje **21:05** Mezi pražci: Září 2018 [P] **22:00** Chaux – les v pohybu **23:00** Noční univerzita: Johanna Šujanová – Porno je lež **0:05** Nezmaři & Symfonický orchestr ZUŠ Uničov na Mohelnickém dostavníku 2013 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 2. 9. 2018

6:05 Ars Vaticana **6:15** Labyrintem víry s Tomášem Halikem (4. díl): Ptal jsem se cest, Smířená různost **6:45** Putování Modrou planetou: Mexiko **7:20** Cvrlikání: Hromosvod **8:25** Outdoor Films s Annou Hanuš Kuchařovou (71. díl): Můj život je slackline **10:00** Večeře u Slovaka: 22. neděle v mezidobí **10:30** Mše svatá z Mohelnického dostavníku [L] **11:30** Řeckokatolický magazín (143. díl) **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (18. díl): S profesorem Jiřím Myslíkem **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu (6. díl) **12:50** Zpravodajské Noeviny: 28. 8. 2018 **13:10** Muzikanti, hrajte **13:45** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2017, 1. díl **14:25** Víra do kapsy: Okultismus **14:40** Noční univerzita: Manželé R. a E. Noskovi – Výchova k lásce **16:00** Jak potkávat svět (57. díl): S Martou Kubišovou **17:25** Zámek Židlochovice – zahrada času **17:55** Sedmihlásky (129. díl): Pane rector, Dyž sem chodil do školy **18:00** Noeland (54. díl) **18:20** Animované příběhy velikánů dějin: Jana z Arku (1412–1431) **18:55** Bible pro Severní Koreu **19:30** Exit 316 MISE: Pomož si, jestli to dokážeš [P] **20:00** Maktub **22:00** V souvislostech **22:20** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Nepostradatelní muži: Petr, Pavel a misijní dobrodružství **23:15** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:30** Ars Vaticana **23:45** Jak potkávat svět (53. díl): S Jiřím Stivínem **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 27. 8. o 13:30 hod.: V škole Ducha (Marián Gavenda: Katedra sv. Petra)

Duchovná obnova natočená v Kúpeľoch Nimnica.

Utorok 28. 8. o 21:45 hod.: Poslovnia nádeje (dokument)

Dokument o živote a práci redemptoristov Bratislavskej vice-provincie.

Streda 29. 8. o 20:30 hod.: Fundamenty (7. prikázanie – Nepokradneš)

Diskusná relácia, ktorá rozoberá Katechizmus katolíckej cirkvi.

Štvrtok 30. 8. o 16:30 hod.:
Kulmenie (Jozef Kováčik: Tma a ticho)

Príbehy filmových plátirov väčšinou prinášajú životné osudy hrdinov. Majú inšpirovať, ale i varovať. Možno však vôbec nemyslíme na to, že hrdinovia žijú aj tichým životom. A niektorí z nich

dokonca i v tme. Sú to nevidiaci, a dokonca i hluchonemí ľudia. A práve o nich a filmovým príbehom, ktoré sa im venujú, bude ďalšie vydanie Kulmenia.

Piatok 31. 8. 17:15 hod.:
S Ankou na kolenách

Priamy prenos večernej vigílie z Dómu sv. Alžbety v Košiciach.

Sobota 1. 9. o 9:00 hod.:
Slávnosť blahorečenia Anny Kolesárovej

Priamy prenos štúdií špeciál a svätej omše, pri ktorej prefekt Kongregácie pre kauzy svätých kardinál Giovanni Angelo Beccia blahorečí Annu Kolesárovú.

Nedeľa 2. 9. o 10:30 hod.:
Svätá omša z Dómu sv. Alžbety v Košiciach

Priamy prenos ďakovnej svätej omše za blahorečenie Anny Kolesárovej spojený s uložením jej relikvií v bočnej časti chrámu.

Liturgická čtení

Neděle 26. 8. – 21. neděle v mezidobí

 1. čt.: Joz 24,1–2a.15–17.18b
 Ž 34(33),2–3.16–17.18–19.20–21.22–23

 Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)

2. čt.: Ef 5,21–32

Ev.: Jan 6,60–69

Pondělí 27. 8. – památka sv. Moniky

 1. čt.: 2 Sol 1,1–5.11b–12
 Ž 96(95),1–2a.2b–3.4–5

 Odp.: srov. 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*)

Ev.: Mt 23,13–22

Úterý 28. 8. – památka sv. Augustina

 1. čt.: 2 Sol 2,1–3a.14–17
 Ž 96(95),10.11–12.13

 Odp.: 13b (*Hospodin přichází řídit zemi.*)

Ev.: Mt 23,23–26

Středa 29. 8. – památka Umučení sv. Jana Křtitele

 1. čt.: Jer 1,17–19
 Ž 71(70),1–2.3–4a.5–6ab.15ab+17

 Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.*)

Ev.: Mk 6,17–29

Čtvrtek 30. 8. – ferie

 1. čt.: 1 Kor 1,1–9
 Ž 145(144),2–3.4–5.6–7

 Odp.: srov. 1 (*Budu velebit tvé jméno, můj Bože, králi.*)

Ev.: Mt 24,42–51

Pátek 31. 8. – ferie

 1. čt.: 1 Kor 1,17–25
 Ž 33(32),1–2.4–5.10–11

 Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.*)

Ev.: Mt 25,1–13

Sobota 1. 9. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

 1. čt.: 1 Kor 1,26–31
 Ž 33(32),12–13.18–19.20–21

 Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)

Ev.: Mt 25,14–30

Přijměte pozvání na NOČNÍ MODLITEBNÍ PROCESÍ z Bystřice pod Hostýnem na Svatý Hostýn ze dne 7. na 8. září 2018
(pátek – sobota), s úmyslem postavit se proti ratifikaci Istanbulské úmluvy, která skrytou formou útočí na samotnou podstatu stvoření a zaváděním genderové ideologie chce prosadit zničení tradiční rodiny a přirozeného řádu hodnot, které ustanovil Bůh. Vychází se ve 23.45 hod. z parkoviště v Bystřici pod Hostýnem (u hřbitova) a odtud po silnici budeme společně vystupovat k bazilice na Svatý Hostýn. Mši svatou ve 2.30 hod. bude sloužit P. Marián Kuffa.
Organizace: Pokud přijedete autem, zaparkujte na parkovišti v Bystřici. Jedno auto nás bude doprovázet až na vrchol, po programu v něm sjedou někteří řidiči dolů. Vezměte si s sebou: růženec, baterku, pláštěnku, pohodlnou obuv. Těšíme se na vás! Akci pořádá společenství Večeřadla Křenovice. **Kontakt:** tel. 606 739 313.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

25. SRPNA – 1. ZÁŘÍ 2018

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 8.		PO 27. 8.		ÚT 28. 8.		ST 29. 8.		ČT 30. 8.		PÁ 31. 8.		SO 1. 9.	
Antifona	812	912	1768	1990	1734	1953	1487	1674	873	978	889	995	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	1769	1990	1734	1953	1487	1674	873	978	889	996	1666	1883
Antifony	813	914	828	929	843	946	1487	1675	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	813	914	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	1770	1991	1735	1954	1488	1675	877	983	893	1000	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	712	803	1485	1672	1486	1673	1488	1675	877	983	894	1001	1669	1886
Prosby	817	917	1771	1992	1724	1943	1488	1676	878	983	894	1001	1655	1886
Závěrečná modlitba	712	803	1485	1672	1486	1673	1489	1676	878	984	894	1001	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	712	803	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
	SO 25. 8.													
Hymnus	807	907	821	922	1774	1995	1736	1955	1489	1676	883	989	900	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	1489	1677	884	990	900	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	1715	1932	884	990	901	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1777	1999	1737	1956	1490	1677	887	994	903	1027
Ant. ke kant. P. M.	711	802	712	803	1485	1672	1486	1673	1490	1678	887	994	904	1012
Prosby	811	911	826	927	1778	2000	1731	1950	1490	1678	888	994	904	1012
Záv. modlitba	712	803	712	803	1485	1672	1486	1673	1489	1676	888	995	904	1012
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

KALENDÁŘE NA ROK 2019

DĚDICTVÍ OTCŮ

*Texty Štěpán Havlíček
Fotografie Vojtěch Kodet*

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2019. Obsahuje fotografie sakrálních staveb ČR s popiskem.

*Karmelitánské nakladatelství
Kroužková vazba,
240x135 mm, 75 Kč*

**MARIÁNSKÁ POUTNÍ MÍSTA
ČECH A MORAVY**

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2019.

*Sypták
Kroužková vazba,
230x138 mm, 65 Kč*

MALÁ POSELSTVÍ
Texty Vojtěch Kodet • Fotografie Vojtěch Kodet, Jaroslav Hodík, Pavel Kindermann

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2019.

*Karmelitánské nakladatelství
Kroužková vazba,
240x135 mm, 75 Kč*

SLOVO NA CESTU
S texty Mons. Mgr. Pavla Posáda, pomocného-světícího biskupa českobudějovického

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2019.

*Sypták • Kroužková vazba,
230x138 mm, 65 Kč*

POUTNÍ MÍSTA

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2019. Fotografie poutních míst jsou převážně z ČR, ale i z jiných zemí světa.

*Sypták
Kroužková vazba,
230x138 mm, 65 Kč*

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

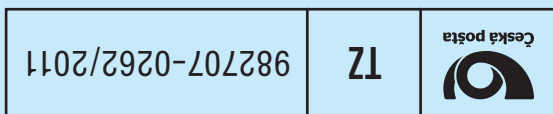
Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2019. Ke každému dni jsou uvedeny odkazy na liturgické texty a odpověď k žalmům. Jedna dvojstrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne. Do jednotlivých liturgických období roku uvádějí myšlenky papeže Františka.

*Paulínky
Váz., 85x150 mm, 144 stran, 90 Kč*

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Setředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bídy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzercce: knihy@maticecm.cz). Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se používáme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejněné příspěvky nevracíme.